

niedziela

głos z Torunia

NR 34 (922) • J • ROK LV • 19 VIII 2012 • TORUŃ

W NUMERZE:

Maryjo, prowadź nas drogą wiary – przed nawiedzeniem w diecezji toruńskiej

Wakacyjne pielgrzymki, wycieczki i kolonie

TEMAT TYGODNIA

Maryjo, witamy Cię

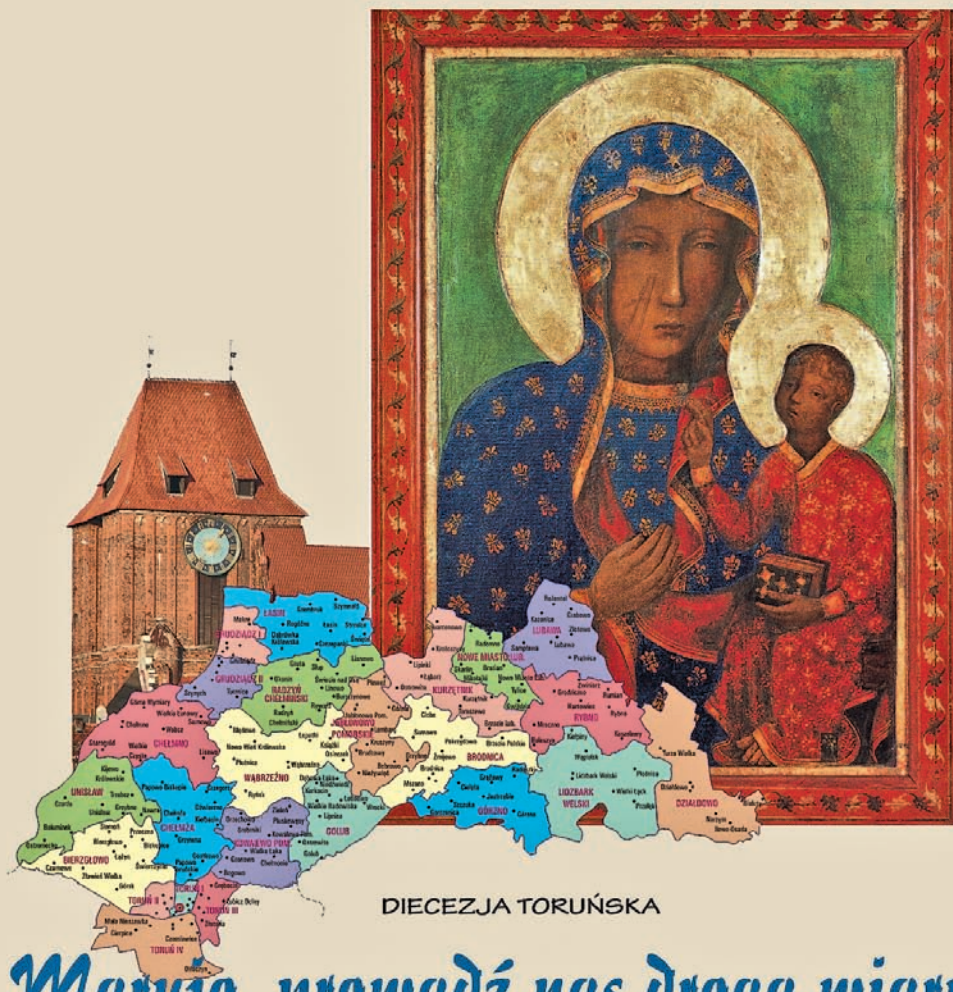
W niedzielę 26 sierpnia na placu przy kościele Ojców Paulinów w Toruniu u zbiegu ulic Szosa Lubicka i Przy Skarpie rozpoczną się uroczystości związane z rozpoczęciem peregrynacji kopii Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej. Uroczystości poprzedzi czuwanie modlitewne rozpoczynające się o godz. 16. Ok. godz. 16.45 przy ul. Szosa Lubicka nastąpi powitanie Cudownego Obrazu. Procesyjnie udamy się na plac celebry, gdzie o godz. 17 będzie sprawowana Msza św. koncelebrowana. Wtedy też we wszystkich kościołach w diecezji przez 3 minuty będą biły dzwony. W tym dniu przed rozestaniem Księży Biskupi wręczą przedstawicielom poszczególnych parafii stągwie, do których podczas peregrynacji wierni będą mogli składać prośby i podziękowania. Wszystkich wiernych z diecezji toruńskiej zapraszamy do udziału w tym historycznym wydarzeniu. Zakończenie peregrynacji nastąpi 15 września 2013 r. na toruńskiej Starówce.

Ks. Dariusz Żurański

NA WIEDZENIE

OBRAZU MATKI BOŻEJ JASNOGÓRSKIEJ W DIECEZJI TORUŃSKIEJ

26 SIERPNIA 2012 - 15 WRZEŚNIA 2013

Maryjo, prowadź nas drogą wiary

czytaj na str. IV-V

Uroczystość w Karmelu

Łasin

Co roku w jedynym na terenie naszej diecezji klasztorze Sióstr Karmelitanek Bosych w Łasinie 16 lipca gromadzą się licznie czciciele Matki Bożej Szkaplerznej oraz przyjaciele sióstr, aby wspólnie wielbić Boga i Matkę z góry Karmel oraz prosić o Jej wstawienie. Tegoroczne obchody były szczególnie, ponieważ przypada 400. rocznica fundacji pierwszego klasztoru karmelitańskiego w Polsce. Uroczystości poprzedzone były Triduum Maryjnym, które prowadził o. Roman Hernog OCD. Kazania przypominały istotę szkaplerza i zwracały uwagę na pogłębienie kultu maryjnego.

16 lipca Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył i homilię wygłosił bp Józef Szamocki. „Drogie siostry, które nieustannie modlicie się w intencjach, które polecamy Panu Bogu przez waszą obecność, jak dawniej prorok Eliasza na górze Karmel. Dziś w tej kaplicy chcemy zanurzyć się w Bożą łaskę w swo-

im codziennym życiu” – mówił Biskup Józef. Należy pamiętać, że Bóg domaga się odrzucenia zła w życiu osobistym, że uczestnictwo w liturgii powinno okazać nasze nawrócenie, a czyny mają być szczere. Nie można omijać drogi Boga. Dalej Ksiądz Biskup mówił o cenie otwarcia się na Boże dary: „Niewłaściwe przywiązanie do bogactw tego świata może przysłonić Pana Boga, i to prowadzi do podziałów oraz utrudnia przestrzeganie Bożych przykazań. Pójście za Chrystusem wymaga wyrzeczeń i zmian w życiu”.

W Chrystusowym wezwaniu do krocenia za Jego krzyżem Biskup Józef dostrzegł tajemnicę corocznych spotkań modlitewnych w uroczystości Matki Bożej Szkaplerznej. „Jezus wzywa do miłości i nakazuje kochać bardziej sprawy Boskie niż ludzkie i rodzinne. Bo tu, u sióstr, odkrywamy ewangeliczną prawdę i wezwanie do oddania całego swojego życia tylko Panu Bogu – stąd tak bliski jest nam Karmel

w Łasinie” – mówił. „Przychodząc tutaj chcemy zaczerpnąć inspiracji, abyśmy w swoim życiu nie szli na skróty do nieba” – dodał. Dziękując za wspieranie sióstr karmelitanek, zachęcił do rozwoju dzieła Chrystusa na ziemi.

Po Eucharystii kolejne osoby przyjeły szkaplerz oraz zapisały się do wielkiej rodziny szkaplerznej. Jako czciciele Matki Bożej zaciągnęły na siebie pewne zobowiązania, m.in. życia zgodnego z nauką Kościoła oraz dawania chrześcijańskiego świadectwa. „Przyjęcie szkaplerza – jak mówił Biskup Józef – to wielkie wezwanie do prawdziwego nawrócenia”. Raz jeszcze należy odkryć, że nie wystarczy nasza codzienna pobożność, jeśli nie ma w nas woli przemiany. Przez znak szkaplerza zawierano siebie, swoich bliskich i intencje, w których modlą się siostry. Liturgię uświetnił chór „Tibi Mariae” pod dyktando Małgorzaty Gołubskiej-Michny.

Aleksandra Wojdyło

Rocznica w bazylice mniejszej

Grudziądz

20 lipca w grudziądzkiej bazylice św. Mikołaja Biskupa odbyła się Msza św. z okazji drugiej rocznicy podniesienia kolegiaty do godności bazyliki mniejszej. Przed Eucharystią wierni odmówili Koronkę do Miłosierdzia Bożego, a ks. inf. Tadeusz Nowicki przedstawił historię grudziądzkiej fary. Bazylika łączy nas z Ojcem Świętym, jest to wyróżnienie, ale i zadanie, tym bardziej, że mamy w tej świątyni relikwie bł. Jana Pawła II. Trwajmy więc przy nauce Papieża, który pobłogosławił korony do obrazu Matki Bożej Łaskawej. Obok ks. inf. Tadeusza Nowickiego Mszę św. koncelebrowali proboszcz ks. kan. Dariusz Kunicki i wikariusz ks. Wojciech Osicki.

Homilię wygłosił ks. kan. Dariusz Kunicki. Wskazał, że „ta wiekowa świątynia nie jest tylko obiektem historycznym, zabytkowym, lecz tu naprawdę jest Syn Boży. Kilka lat temu oddano tę świątynię katolikom. Jest ona przede wszystkim świątynią naszych serc. Każda rocznica ogłoszenia bazyliki jest pochylem się nad tajemnicą Kościoła. Chrystus w tym Kościele jest ciągle obecny, a w drodze budowania kościołów przewodzili apostołowie, biskupi, kapłani. Dlatego ten Kościół Chrystusowy jest Kościołem powszechnym”. Na zakończenie kapłani udali się przed ołtarz Najświętszego Serca Jezusowego, na którym są umieszczone relikwie bł. Jana Pawła II. Ks. kan. Dariusz Kunicki odmówił litanii do bł. Papieża. Zenon Zaremba

„BOSKI FESTIWAL”

Towarzystwo Salezjańskie – Dom Zakonny w Trzcińcu we współpracy z Salezjańskim Stowarzyszeniem Wychowania Młodzieży w Pile oraz wolontariatem młodzieżowym zapraszają na 15. Sejmik Młodzieży „Boski Festiwal”. Festiwal odbędzie się w dniach 23-26 sierpnia w Trzcińcu k. Czaplinka.

Zapraszamy Ciebie i wszystkich, których możesz zabrać! Przyjedź, by we wspaniałej atmosferze, wśród fantastycznych ludzi doświadczać niesamowitych wrażeń. Chciej zobaczyć coś zupełnie jednego i niepowtarzalnego! Bądź świadkiem eksplozji Bożej radości i pozwól ją w sobie obudzić. Stać Cię na to! Nie zabieraj kieszonkowego ani kanapek – nakarmimy Cię. Już niebawem rzesze młodych opanują Trzciniec. Niech i Ciebie nie zabraknie! Szczegółowe informacje i zapisy na stronie: www.boskifestiwal.pl

Zapraszamy

DIECEZJALNE ŚWIĘTO DZIEKCZYNIENIA ZA PLONY GOLUB, 18 SIERPNIA

Program uroczystości:

godz. 11 – Przyjazd delegacji z wieńcami dożynkowymi na plac przy kościele św. Katarzyny
godz. 12 – Msza św. pod przewodnictwem bp. Andrzeja Suskiego
godz. 13.30 – Przemarsz korowodu dożynkowego na rynek miasta
godz. 14 – Część artystyczna

Ks. kan. Andrzej Zblewski

Proboszcz parafii pw. św. Katarzyny w Golubiu

Ks. kan. Zbigniew Gański

Diecezjalny Duszpasterz Rolników

STUDIUM MUZYKI KOŚCIELNEJ DIECEZJI TORUŃSKIEJ

Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej im. G.G. Gorczyckiego ogłasza nabór na rok szkolny 2012/2013. Nauka w Studium odbywa się na dwóch kierunkach – organista, kantor.

Kandydaci w dniu inauguracji winni przedstawić następujące dokumenty:

- 1) Podanie
- 2) Opinię księdza proboszcza
- 3) Świadectwo maturalne – jeżeli nie ma, to ostatnio uzyskane świadectwo szkolne
- 4) Ewentualny dyplom lub świadectwo szkoły muzycznej
- 5) 3 zdjęcia oraz wpłacić 100 zł.

Wspomniane dokumenty można też przesyłać pod adresem: Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej, Kuria Diecezjalna Toruńska, ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń.

Inauguracja roku odbędzie się w sobotę 8 września o godz. 9 w siedzibie Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej w Toruniu przy ul. Jodłowej 13 (Rubinkowo I). Dodatkowe informacje można uzyskać na stronie: www.studiummorga-nistowskie.diecezja.torun.pl, www.muzyka.diecezja.torun.pl bądź u dyrektora studium, tel. 603-943-694

Ks. dr Mariusz Klimek

Dyrektor Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej

Pielgrzymko-wycieczka do Budapesztu

W dniach od 9 do 13 lipca grupa wiernych z parafii św. Józefa Oblubieńca uczestniczyła w pielgrzymko-wycieczce na południe Polski oraz do Budapesztu. Pierwszego dnia nawiedziliśmy dwa sanktuaria znajdujące się w Krakowie – Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach oraz nowo powstające Sanktuarium bł. Jana Pawła II. W podziemiach tego kościoła znajduje się płyta nagrobna Papieża przeniesiona po jego beatyfikacji z bazyliki watykańskiej. Kolejny dzień naszej wycieczki przeznaczaliśmy na pobyt w Zakopanem. Zrealizowaliśmy szlak Doliną Strążyską z wodospadem Siklawica, nawiedziliśmy Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej na Krzeptówkach, a w czasie wolnym spacerowaliśmy na Krupówkach i oglądaliśmy panoramę miasta z Gubałówki. Następnego dnia dotarliśmy do Budapesztu (zwiedziliśmy plac Bohaterów, bazylikę św. Stefana, aleję Andrassy'ego, Pałac Królewski, wzgórze zamkowe z kościołem Macieja i Basztę Rybacką). Panoramę miasta z imponującym budynkiem parlamentu oglądaliśmy podczas wieczornego rejsu statkiem po Dunaju. Kolejnego dnia uczestniczyliśmy w Mszy św. w Kościele Skalnym, sprawowanej przez opiekuna duchowego ks. Wie-

Uczestnicy wycieczki przed repliką barokowego zamku z czasów panowania Habsburgów w Budapeszcie

sława I. Michlewicza, a następnie udaliśmy się do Szentendre, serbskiego miasta artystów. W tym miasteczku, które jest porównywane do polskiego Kazimierza Dolnego nad Wisłą, zwiedziliśmy Muzeum Marcepana. W drodze powrotnej

nawiedziliśmy Sanktuarium Matki Bożej Ludźmierskiej – Królowej Podhala, zwiedziliśmy Kraków, ruiny zamku w Ogródzieńcu oraz Park Miniatur Zamków Jury Krakowsko-Częstochowskiej. Ostatnim przystankiem na naszym szlaku

była Częstochowa, gdzie pomodliliśmy się przed Cudownym Obrazem Jasnogórskiej Pani i wysłuchaliśmy fragmentu koncertu poświęconego Wojciechowi Kilarowi z okazji jego 80. urodzin.

Marlena Naftyńska

Trzy wyspy w trzy dni

W dniach od 8 do 10 czerwca grupa wiernych z parafii św. Józefa Oblubieńca w Grudziądzu, dzieci ze świetlicy Caritas św. Józefa wraz z rodzicami i opiekunami pielgrzymowali na Pomorze Zachodnie oraz na największą niemiecką wyspę na Bałtyku – Rugię. Pierwszego dnia odwiedziliśmy Szczecin (zwiedziliśmy najpiękniejsze miejsca tego miasta, Wały Chrobrego, katedrę św. Jakuba oraz Zamek Książąt Pomorskich). Mieliśmy okazję obejrzeć zlot żaglowców na Dniach Morza. Następnego dnia z okien autokaru podziwialiśmy wybrzeże, przejeżdżając kolejno przez wyspy Wolin, Uznam aż dotarliśmy na koniec wyspy Rugii.

Pielgrzymi na tle żaglowca „Dar Młodzieży”

Największe wrażenie wywarło na nas piękne klifowe wybrzeże wyspy, a także Park Narodowy Jasmund. W drodze powrotnej zwiedziliśmy uroczne niemieckie miasteczko – Stralsund. Kolejny dzień naszej wycieczki przeznaczaliśmy na pobyt nad morzem. Zwiedziliśmy Świnoujście. Następnie udaliśmy się do Międzyzdrojów, gdzie zwiedziliśmy promenadę nadmorską ze słynną Aleją Gwiazd oraz moło, a dla dzieci największą atrakcją okazał się pobyt w kinie 7D. W drodze powrotnej odwiedziliśmy Dobrzyce k. Koszalina, gdzie znajdują się ogrody tematyczne urządzone m.in. w stylu angielskim, francuskim.

Marlena Naftyńska

MARYJO, PROWADŹ NAS

KS. WOJCIECH MISZEWSKI

26 sierpnia rozpocznie się w diecezji toruńskiej nawiedzenie Obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej. Powitanie nastąpi w parafii Matki Bożej Częstochowskiej w Toruniu. Wędrując pielgrzymkowym szlakiem, wsłuchując się w maryjne konferencje i modlitwy, chcemy duchowo przygotować się do tego wielkiego wydarzenia. Do 15 września 2013 r. Matka Boża w swoim wizerunku nawiedzi wszystkie parafie naszej diecezji

Idea nawiedzenia zrodziła się w sercu kard. Stefana Wyszyńskiego podczas aresztowania w latach 1953-56. W czasie uwięzienia Prymas Tysiąclecia przygotowywał się do oddania Polski Matce Bożej z okazji Millennium Chrztu Polski. Peregrynacja ściśle łączyła się z Jasnogórskimi Ślubami Narodu. W Komańczy Prymas zaplanował, że wszystkie diecezje i parafie odwiedzi wierna kopia Obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej. Nie będzie jednak na obrazie koron i bogatych sukienek. Do swoich dzieci przybywa jako Matka, a nie Królowa.

26 sierpnia 1956 r., w 300. rocznicę ślubów Jana Kazimierza, odczytano na Jasnej Górze tekst Ślubów Jasnogórskich. Wtedy po wielu latach wyniesiono z Kaplicy Cudowny Obraz, aby wszyscy mogli na niego spojrzeć. Tłumy ludzi zgromadzone na wałach wołały: „Matko, przyjdź do nas! Matko, bądź z nami!”.

Powstanie kopii

Idea nawiedzenia została podjęta w lutym 1957 r. przez Konferencję Episkopatu Polski. Namalowanie

wiernej kopii jasnogórskiego wizerunku zlecono prof. Leonardowi Torwirtowi z Torunia, który był wtedy dziekanem Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika.

Artysta malował obraz na Jasnej Górze nocami. Co drugą noc Cudowny Obraz przynoszono do jego pracowni. O godz. 5 obraz musiał być już w ołtarzu. Powstawaniu wizerunku towarzyszyła wytrwała modlitwa wielu ludzi. Jak mówił artysta: „Potrzebuję wielkiej Bożej łaski”. Księża odprawili w tej intencji wiele Mszy św., składano wiele modlitw i duchowych ofiar. 11 kwietnia 1957 r. obraz był gotowy i przewieziono go do Warszawy. Prymas Wyszyński był zachwycony. Podjęto decyzję, by w maju 1957 r. obraz przewieźć do Rzymu. Został on uroczystie poświęcony przez Piusa XII 14 maja 1957 r. W uroczystość Matki Bożej Częstochowskiej 26 sierpnia 1957 r. nastąpiło symboliczne zetknięcie Cudownego Wizerunku z kopią, był to tzw. pocałunek obrazów.

Pierwsze nawiedzenie

Peregrynacja rozpoczęła się od archikatedry warszawskiej. Niestety, nie było wtedy jeszcze katolickich mediów, które nagłośniłyby ten fakt, więc podczas przemarszu z rezydencji arcybiskupów warszawskich do katedry na ulicach nie było ludzi.

Wkrótce jednak peregrynacja okazała się wielkim duszpasterskim wydarzeniem, a wszędzie, gdzie Obraz pojawiał się, gromadziły się wielotysięczne tłumy. Była swego rodzaju rachunkiem sumienia polskiego narodu. Episkopat Polski jeździł na wszystkie powitania i pożegnania Obrazu w kolejnych diecezjach.

Nigdy w historii polskiego duszpasterstwa konfesjonały nie były tak oblegane, godzili się i jednali od wielu lat skłócenia ze sobą ludzie. Żadne misje i rekolekcje nie przyniosły takich owoców. Władze komunistyczne były niezwykle zaniepokojone takim obrotem spraw, wyznaczały specjalnych „tajniaków”, którzy mieli inwigilować całe uroczystości, próbując jednocześnie na różne sposoby je sabotować. Nieraz zdarzały się bardzo głębokie spowiedzi tych ludzi, którzy mówili, że inny był cel ich przyjscia na powitanie Obrazu. Podchodzili pod osłoną nocy do konfesjonału i często spowiadali się, mówiąc: „Ona na mnie spojrzała”. Na trasie przejazdu samochodu-kaplicy, który przewoził Obraz, ludzie wykonywali dekoracje ciągnące się przez wiele kilometrów.

W 1966 r. przerwano peregrynację, by Obraz mógł nawiedzić wszystkie diecezje. Skupiono się na dużych uroczystościach. Ówczesne komunistyczne władze uznały to za akcje polityczne i zabroniły peregrynacji. W roku milenijnym Wizerunek nawiedził tylko 9 diecezji. Niezwykle było spotkanie z Matką Bożą w Poznaniu. Ludzie przybyli w ogromnej trudnej do policzenia rzeszy. Mężczyźni spontanicznie podnieśli samochód-kaplicę i na

ZDJEŃCA: ARCHIWUM PARAFII PW. ŚW. ANTONIEGO W TORUNIU

Peregrynacja okazała się wielkim duszpasterskim wydarzeniem, a wszędzie, gdzie Obraz pojawiał się, gromadziły się wielotysięczne tłumy

DROGĄ WIARY

Peregrynacja Obrazu w parafii pw. św. Antoniego na toruńskich Wrzosach w dniach 3-4 listopada 1988 r.

ramionach nieśli do katedry. W tym dniu pod ratuszem władze miasta zorganizowały manifestację swoich zwolenników, którzy wykrzykiwali wrogie hasła przeciwko Kościołowi. Prymas Tysiąclecia wołał wtedy: „Proszę was, dzieci Boże, wybaczyć tym pod ratuszem”. Tłum odpowiedział wielokrotnie: „Wybaczymy”.

3 maja 1966 r. Obraz był na Jasnej Górze. W czasie uroczystej celebracji wypowiedziano „Milenijny akt oddania narodu w macierzyńską niewolę miłości”. Niestety, na tej uroczystości nie mógł być obecny Paweł VI. Władze nie zgodziły się, a przy ołtarzu na walach stał pusty papieski fotel i na nim wiązanka kwiatów.

Rozpoczęła się kolejna droga wizerunku przez Polskę. Kawałkada samochodów wioząca Obraz z Fromborka do Olsztyna została zatrzymana przez władze. Nie pomogła obecność Prymasa Wyszyńskiego i wielu biskupów. Obraz został zabrany i przewieziony do katedry warszawskiej. Umieszczono go w zakrystii i postawiono w oknie. Nikt nie spodziewał się, że wystawienie będzie symboliczne. Okna zakrystii miały kratę. Matka Boża Częstochowska za kratami przemawiała jeszcze bardziej, a pod

oknem gromadziły się niezliczone tłumy.

Przy kolejnej próbie przewiezienia obrazu na uroczystości milenijne w Katowicach 4 września 1966 r. znowu samochód-kaplica został zatrzymany i skierowany do Częstochowy. Tam Wizerunek Matki Bożej na kilka lat został zatrzymany i pilnowany skrzętnie przez urzędników SB. Peregrynacja jednak nie została przerwana, w kolejnych miejscach nawiedzenia wędrowały puste ramy. Ten znak w czasie komunistycznego zniewolenia przemawiał jeszcze bardziej. W tym momencie władze były bezsilne. Na uroczystościach związanych z peregrynacją pustych ram były pewnie jeszcze większe tłumy, bo ludzie czuli, że Matka Boża i tak ich nawiedza. Puste ramy nawiedziły Kraków, Lubaczów, Zamość, Tarnów i Lublin. Niezwykle było nawiedzenie Radomia. Był już rok 1972. Z Jasnej Góry, w porozumieniu z Prymasem Wyszyńskim, Obraz został „wykradziony” i przewieziony do Radomia, czego nikt się nie spodziewał. Na ramionach biskupów został wniesiony na plac celebracji ku ogromnemu entuzjazmowi wiernych. Od tego czasu peregrynacja odbywała się bez większych przeszkód. Władze

zrozumiały, że nie są już w stanie dalej prowadzić tej walki.

W ciągu pierwszej peregrynacji Obraz nawiedził 8 tys. kościołów i kaplic. W 1981 r. umierał Prymas Wyszyński, przewieziono do jego pokoju Obraz Nawiedzenia. Umierający Prymas prosił: „Matko, nie kończ swego nawiedzenia, idź dalej przez Polskę, to jedyny ratunek Polaków”.

Z ideą peregrynacji był związany również bł. Jan Paweł II, który mówił: „Dziś pragnę pozdrowić Cię jako następcę wszystkich papieży polskiego nawiedzenia. Wiemy, jak wiele łask przyniosło to nawiedzenie. To jakby nowa droga Pana Jezusa przez polską ziemię”.

W 1982 r. z okazji 600-lecia Wizerunku Jasnogórskiej Pani Obraz Nawiedzenia odwiedził wszystkie polskie katedry.

Drugie nawiedzenie

5 maja 1985 r. rozpoczęło się drugie nawiedzenie w parafiach Polski. Od chwili pierwszej peregrynacji powstało wiele parafii. Wizerunek Wędrującej Pani nadal dokonuje cudów przemiany ludzkich serc na polskiej ziemi. Maryja niejako zagląda do każdej polskiej parafii, a potem przez peregrynację w rodzinach odwiedza wszystkich swoich wiernych.

Hasło peregrynacji w diecezji toruńskiej brzmi: „Maryjo, prowadź nas drogą wiary”. Nawiązuje ono w ten sposób do Roku Wiary, który decyzyją Benedykta XVI rozpocznie się w październiku 2012 r. Stanowi usilną prośbę do Maryi „o wiarę żywą i mocną, która jednoczy z Bogiem, źródłem radości i nadziei”. Niech Maryja będzie dla nas niezawodną przewodniczką do nieba. Dlatego warto znaleźć czas, gdy przybędzie do naszej parafii, by opowiedzieć Jej o tym, co radosne, i o tym, co trudne czy bolesne; by w Jej obecności spojrzeć na własne postępowanie, serce i umysł. □

Maryję witać po królewsku

Młodzież z Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży we współpracy z parafiami od 2009 r. prowadzi akcję „Flaga w Twoim oknie”. Jej celem jest propagowanie wywieśszania flag z okazji świąt narodowych czy kościelnych.

Okazją do udekorowania domów i mieszkań flagami biało-niebieskimi, żółto-białymi i biało-czerwonymi będzie peregrynacja kopii Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej w diecezji toruńskiej. Ta inicjatywa jest wyrazem wiary, miłości do Matki Bożej i powitania Jej po królewsku, wszak jest Ona Królową Polski. Akcja popularyzuje wiedzę o tożsamości narodowej i symbolach narodowych; jest także znakiem świadectwa wiary, dumy z tego, że jesteśmy chrześcijanami i Polakami. Flagi biało-niebieskie, żółto-białe i biało-czerwone (wymiar 110 x 70 cm) można kupić w biurze KSM. Szczegółowych informacji udziela biuro Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży: ul. ks. Pawła Gogi 2, 87-100 Toruń, tel. 530-960-409. Biuro jest czynne od poniedziałku do piątku w godz. 9-16.30.

Oprac. Beata Pieczykura
Na podstawie informacji
nadesłanej przez
Karolinę Mrowińską

Kolonisci przy pomniku Obrońców Wybrzeża na Westerplatte

Od 23 lipca
do 1 sierpnia
dzieci i młodzież
z Oratorium
na toruńskich
Rybakach spędzili
10 wspaniałych
dni na koloniach
w Sztutowie

10 WSPANIAŁYCH DNI

Wyposażaliśmy w pensjonacie „Baltika”, skąd codziennie maszerowaliśmy 2 km na plażę, by wykąpać się w morzu. Wakacje spędzaliśmy pod hasłem: „Wypoczywaj z naturą i historią”, więc poza kąpielą zwiedzaliśmy zabytki i podziwialiśmy cuda przyrody. Żywe i martwe, bo oprócz drzew, kwiatów, wydmi i bursztynu oglądaliśmy morskie ptaki oraz dziki, które spacerowały na całej trasie od Sztutowa po Piaski, gdzie jest najdalej na północ wysunięta parafia księży Michalitów.

Byliśmy też na kilku wycieczkach. Najciekawsza była z Krynicy do Fromborka, płynęliśmy statkiem w obie strony. We Fromborku, gdzie spoczywają szczątki Mikołaja Kopernika, zwiedziliśmy muzeum toruńskiego astronoma, miejsce, w którym pochowano jego doczesne szczątki.

Inna wycieczka to trasa do Malborka. Tam zwiedzaliśmy zamek. Obejrzelśmy wszystkie części tej budowli: zamek dolny, średni i wysoki, a w nich komnaty wielkiego mistrza, refektarz, pomieszczenia sanitarne i gospodarcze. Podziwialiśmy kulę, którą podczas oblężenia zamku wyrzucili Polacy.

Bardzo ciekawa była też podróż kolejką wąskotorową ze Sztutowa do przystanku „Drugi brzeg Wisły” w Mikoszewie i z powrotem.

W morzu kąpaliśmy się prawie codziennie, ale najciekawsza była wizyta nad Bałtykiem w nocy. Wówczas była nie tylko kąpiel, lecz także zbieranie bursztynu, który fale wyrzuciły na piasek na plaży, a to wszystko w ramach wakacyjnej Akademii Bursztynu. Dzieci nazbierały trochę tego polskiego złota na pamiątkę, a dyrektor oratorium ks. Krzysztof Winiarski wypuścił w niebo dwa balony ogrzewane bursztynowym pyłem.

Pisząc o wycieczkach, nie można zapomnieć o wizycie w Trójmieście. Byliśmy na Westerplatte, gdzie przez 7 dni garstka żołnierzy pod dowództwem majora Sucharskiego przez 7 dni odpierała ataki wroga. Zwiedziliśmy teren placówki, byliśmy w bunkrach oraz muzeum. Byliśmy także na stadionie PGE Arena, gdzie rozgrywano mecze piłki nożnej w czasie tegorocznych mistrzostw Europy. Każde dziecko marzyło o strzeleniu gola do tej właśnie bramki.

W czasie kolonii obiektem naszego zainteresowania była także

przyroda. Byliśmy w Muzeum Bursztynu, oglądaliśmy Bałtyk z mola w Sopocie, nadmorskie wydmy na trasie wszystkich wycieczek. Towarzyszyły nam nie tylko ptaki (kormorany, mewy, czaple), lecz także dziki, których w okolicy Krynicy Morskiej i Piasków namnożyło się tyle, że spacerują po ulicach, a nawet zaczepiają turystów.

Wielkie wrażenie zrobiła na nas wizyta w obozie koncentracyjnym Stutthof. Do starszych kolonistów dotarła chyba smutna prawda i motto Zofii Nałkowskiej z „Medalionów”, że „ludzie ludziom zgotowali ten los”. Wędrowka wśród baraków, krematoriów i placów apelowych pomogła dzieciom pojąć grozę tamtych dni, bo aż do Sztutowa szły poważne i zamknięte.

Nie tylko wycieczki stanowiły o codziennym życiu naszej kolonii. Były to także wakacje z Bogiem. W Mszy św. niedzielnej uczestniczyliśmy w Sztutowie w kościele pw. św. Wojciecha.

Kleryk Grzegorz codziennie omawiał jedno z 10 przykazań Dekalogu. Zwiedzaliśmy świątynię, a we Fromborku wysłuchaliśmy koncer-

tu organowego, podczas którego największe wrażenie wywarły na kolonistach utwory Jana Sebastiana Bacha.

W programie kolonii były też gry i zabawy, więc nasi podopieczni nie mieli czasu na nudę. Były ognisko i pieczone kiełbaski, dyskoteka, karaoke i pokaz „Mam talent”, w czasie którego dzieci prezentowały np. tańce, monologi, piosenki, ponadto graliśmy w piłkę nożną, siatkówkę i tenisa stołowego, a najlepszy w tych zawodach był... Ksiądz Dyrektor, który rządził nie tylko na kolonii, ale i w ping-pongu.

Jednym słowem to było 10 wspaniałych dni. Dzieci wróciły zadowolone i żałowały, że kolonie już się skończyły. Słowa wdzięczności kierujemy do sponsorów, bo dzięki ich dobroci ten letni wypoczynek dla dzieci z oratorium mógł dojść do skutku. To wszystko było możliwe dzięki wsparciu Gminy Miasta Toruń, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego oraz przyjaciół naszego oratorium.

Dr Adam Żurowski

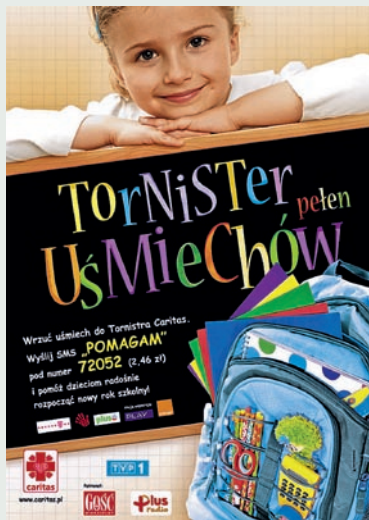
Pomagamy blisko Ciebie!

www.torun.caritas.pl

„Tornister pełen uśmiechów”

Caritas Diecezji Toruńskiej w ramach kampanii „Tornister pełen uśmiechów” prześle 300 wyprawek

szkolnych oraz najprawdopodobniej podręczniki.

Głównym celem tej ogólnopolskiej kampanii Caritas jest zwiększenie szans edukacyjnych uczniów przez zebranie funduszy na zakup i wyposażenie ok. 8 tys. wyprawek szkolnych dla najuboższych dzieci i młodzieży w całej Polsce.

– Jak alarmuje UNICEF, milion polskich dzieci żyje w ubóstwie, a 1,3 mln nie ma dostępu do podstawowych dóbr niezbędnych do prawidłowego rozwoju. Co roku stoimy przed dylematem, na ile wyprawek szkolnych będzie stać Caritas, by pomóc jak największej liczbie dzieci. Wciąż poszukujemy sponsorów, którzy zechcą wesprzeć nasze działania i pomóc najmłodszym – podkreśla dyrektor Caritas Polska ks. Marian Subocz.

Anna Pławińska

Koloniści potrafili wyrzeźbić z piasku różne zwierzęta

Pomoc żywnościowa

W kwietniu ruszyła kolejna edycja unijnego programu PEAD, w ramach którego Caritas Diecezji Toruńskiej przekazuje pomoc żywnościową osobom najuboższym. W tym roku projekt został podzielony na dwie części. W pierwszej dystrybucja obej-

muje produkty mleczne, tj. ser żółty, ser topiony, masło i mleko, w znacznie mniejszych ilościach niż w ubiegłym roku, czyli 420580 ton, z czego mleka jest 354960 ton. Druga partia pochodzi od lipca i obejmuje następujące produkty: mąka pszenna, makaron świderki, ryż, kasza gryczana, płatki, herbatniki, marchewka z groszkiem, koncentrat pomidorowy, dżem, cukier, mielonka, klopsiki w sosie oraz olej rzepakowy, w łącznej ilości 984705 ton.

Do otrzymania żywności kwalifikują się osoby, które spełniają określone kryteria, czyli ich dochód nie przekracza 715, 50 zł (w przypadku osób samotnych) lub 526, 50 zł na członka rodziny.

Dziękujemy ośrodkom pomocy społecznej i wszystkim osobom, które pomagają nam w dystrybucji żywności.

Beata Adamowicz

Z magazynu Caritas w Przysieku produkty żywnościowe dostarczane są najuboższym

Lato z Caritas

Trwają kolonie organizowane przez centra: brodnickie, działdowskie, grudziądzkie, toruńskie i Centrum Pielęgnacji Caritas Diecezji Toruńskiej. Część turnusów już się skończyła i pożegnaliśmy dzieci, które z wyśmienitymi humorami i bardzo dobrymi wspomnieniami wróciły do domów. Jak już informowaliśmy, na naszych koloniach w Brodnicy, Rytych Błotach, Toruniu i Zbiczynie wypoczywa w tym roku w sumie 650 dzieci. Oprócz tego organizowane są półkolonie.

Atrakcji jest mnóstwo: nauka tańca, zwiedzanie interesujących miejsc, wybory miss i mistera, zajęcia plastyczne, konkursy z nagrodami, plażowanie, kino, planetarium, konkurencje sportowe, zdobywanie wiedzy historycznej, salonik kosmetyczny, pokazy mody, warsztaty dla starszych z profilaktyki uzależnień i komunikacji, dyskoteki, karaoke oraz zabawy integracyjne.

Najważniejsze dla nas jest dobre samopoczucie uczestników oraz ich bezpieczeństwo. Dopełnieniem całości są smaczne posiłki, które starannie przygotowujemy na każdym turnusie, gdyż bardzo nam zależy, żeby dzieciom wszystko smakowało. Po nabraniu sił na stołówkach mogą przystępować do poszczególnych części programu.

W tym roku gościliśmy mieszkańców następujących gmin: Brodnica, Chełmża, Ciechocin, Fabianki, Jeziora Wielkie, Kowalewo Pomorskie, Książki, Osiężyno, Radziejów, Świdziebno, Wąbrzeźno, Włocławek, Złotoryja. Kolonie zostały dofinansowane ze środków Kuratorium Oświaty w Bydgoszczy oraz gminnych. Dzięki sponsorom (m.in. Apteka Avena Bis, „Vobro”, ROTR Rybin, „Semi Line”) dzieci otrzymują upominki, a wakacyjny czas na pewno pozostanie dobrym wspomnieniem na długo.

Anna Pławińska

Obecni na scenie dramatu

Pedagogika obecności. Śladem księdza Józefa Tischnera filozofii dramatu” to pozycja autorstwa prof. Andrzeja Wojciechowskiego dotycząca współczesnej sytuacji i edukacji ludzi niepełnosprawnych. Autor obok określenia „człowiek niepełnosprawny” używa określenia „człowiek słaby”, czyli taki, który potrzebuje i oczekuje szczególnego wsparcia. Praca prof. Andrzeja Wojciechowskiego jest próbą odpowiedzi na pytanie: Czy i o ile my, ludzie pełni, przyjaźnie i serdecznie tego wsparcia udzielamy. Czy nie jest często tak, że patrzymy na nich jako na „specjalnych aniołów” zesłanych na świat przez Boga? To sentymentalne spojrzenie uniemożliwia dostrzeżenie dramatu spotkania człowieka ze światem, z drugim człowiekiem, z samym sobą. Człowiek współczesny uważa, że życie to zaplanowane i rzetelnie realizowane działania zmierzające do osiągnięcia szczęścia. Prof. Andrzej Wojciechowski neguje taki pogląd i dodaje, że „właśnie w imię takiej możliwości realizacji tego wymarzonego ideału odrzuca się ludzi niepełnosprawnych”.

„Pedagogika obecności. Śladem księdza Józefa Tischnera filozofii dramatu” jest próbą stworzenia lub raczej usystematyzowania podwalin pedagogiki obecności, bowiem taka pedagogika była przez prof. Wojciechowskiego – pedagoga i artystę – praktycznie uprawiana w jego rozległej działalności służącej rozwijaniu twórczości osób niepełnosprawnych oraz ujawnianiu i wzbogacaniu ich człowieczeństwa. W niniejszej pozycji szczególna uwaga zwrócona została na duże znaczenie sztuki w życiu i edukacji ludzi niepełnosprawnych, zwłaszcza ich własnej aktywności twórczej. Zdaniem prof. Wojciechowskiego pewne dzieła stworzone przez osoby niepełnosprawne można zaliczyć do trzeciego obszaru sztuki, czyli do utworów o dużej wartości artystycznej, gdyż ujawniają one „nowy kształt i piękno zrodzone w duszy artysty”. Sztuka ludzi niepełnosprawnych, zwłaszcza niepełnosprawnych umysłowo to zjawisko wymagające analizy i oceny głównie psychologicznej. Autor jako artysta rzeźbiarz zobaczył w tworzących swoje prace ludziach niepełnosprawnych samego siebie: „To samo skupienie, to samo organizowanie miejsca do malowania, ta sama niepewność, ta sama radość z postawionej plamy...”.

Prof. Andrzej Wojciechowski zwraca uwagę na konieczność dostrzeżenia i akceptacji drugiego człowieka – tego niepełnosprawnego, a więc innego, konieczność dostrzeżenia go jako podmiotu przy równoczesnym poznaniu w tej relacji samego siebie. Siłą, która umożliwi

takie wzajemne uznanie i poznanie, jest miłość. To właśnie miłość wyrażająca się w trosce o bliźniego i w szacunku do tego, co różne, najpełniej wyznacza nasze człowieczeństwo. Patrząc na każdego człowieka, szczególnie na słabego, chorego, z perspektywy miłości, nie ujmujemy go przedmiotowo. Właśnie dzięki miłości „ten drugi” nie jest dla nas przedmiotem, który studiujemy, ale żywą istotą.

Autor z wiarą, nadzieją i miłością stwierdza, że tradycją, która najpełniej legitymizuje jego poglądy, jest tradycja chrześcijańska. Przeciwstawia się poglądowi, że niepełnosprawność jest skutkiem winy i kary, a stanowczo stwierdza, że jest wyrazem „tajemnicy Boga”, zaś ludzie niepełnosprawni „są śladami na drodze do Boga”. Niepełnosprawność nie jest dobrem; dobrem jest „nasze uczestnictwo na osi ja – inny – Bóg” – pisze prof. Wojciechowski.

Oprac. Joanna Kruczyńska
Na podstawie „Przedmowy”
autorstwa prof. Henryka Depty

„Pedagogika obecności. Śladem księdza Józefa Tischnera filozofii dramatu”, Wydawnictwo Edukacyjne „AKAPIT”, Toruń 2012, ss. 158.

Książka jest dostępna w sprzedaży w Toruniu m.in. w Księgarni Uniwersyteckiej UMK, ul. Reja 25, Księgarni Diecezjalnej, Rynek Staromiejski 18, sklepie internetowym Wydawnictwa Edukacyjnego „AKAPIT”: www.sklep.weakapit.pl

Andrzej Wojciechowski

Dr art. rzeźb. kw. II st. (z poszerzeniem o problemy rehabilitacji przez twórczość), profesor ndzw. Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu oraz Kujawsko-Pomorskiej Szkoły Wyższej w Bydgoszczy, członek Towarzystwa Uniwersyteckiego „Fides et Ratio” oraz Katolickiego Stowarzyszenia Osób Niepełnosprawnych Diecezji Toruńskiej im. Wandy Szuman. Współtwórca działającej od 1980 r. grupy wolontariackiej, we współpracy z Wandą Szuman, przekształconej następnie w Pracownię Rozwijania Twórczości Osób Niepełnosprawnych; w latach 1994 – 2005 kierownik Zakładu Pedagogiki Specjalnej w Instytucie Pedagogiki UMK, a po przekształceniu na Wydziale Nauk Pedagogicznych. Uhonorowany nagrodą TOTUS za wybitne osiągnięcia w propagowaniu kultury chrześcijańskiej w promocji człowieka oraz pracy charytatywnej i edukacyjno-wychowawczej przyznanej przez Fundację Dzieło Nowego Tysiąclecia; wyróżnieniem POLCUL FOUNDATION za udział w rozwoju niezależnej kultury polskiej (1992 r.); nagrodą I stopnia Rektora Uniwersytetu Mikołaja Kopernika (2007 r.) oraz medalem „Za zasługi położone dla rozwoju Uczelni” (2012 r.)

głos z Torunia

niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02

e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku do piątku w godz. 9-13

Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38